

Въ Библията има много човѣшки работи, но има и много Божествени. На много хора сърцата сж запалени, но горятъ съ димъ. Почти на всички хора сърцата сж запалени, но навсѣкжде въ свѣта виждаме само димъ и пушекъ.

Казвате: Ние горимъ. Да, вие горите, но въ васъ става още непълно горение, придружено съ отдѣляне на много димъ. Горението, което става въ васъ, не е още онова пълно горение, безъ никакъвъ димъ и пепель, съ бѣла, ослѣпителна свѣтлина. Човѣшката мисль е запаленъ огънь. Ако отъ мисльта на човѣка постоянно се отдѣля димъ и пепель, тази мисль не може да бжде права. Ако отъ сърцето на човѣка, въ което любовта е влѣзла, излиза само димъ и пушекъ, това още не е истинската любовъ. Лесно е да живѣе човѣкъ съ нѣкой ангелъ на любовта, защото ангелътъ е силенъ; възъжщностъ, ангелътъ ще живѣе съ човѣка, а не човѣкъ съ ангела. Лесно е да се живѣе съ Бога, но мжно е да живѣе човѣкъ съ човѣка. Обаче, само разумниятъ човѣкъ може да живѣе съ Бога. Ще кажете, че правите усилия въ това направление. Не е въпросътъ да правите усилия, но всѣки трѣбва да постави въ ума си мисльта: Азъ трѣбва да живѣя, както ангелътъ живѣе! Че нѣкои хора не живѣятъ така, това не е важно за мене; щомъ искамъ да имамъ Божието благоволение и съдействие, азъ трѣбва да живѣя като ангелъ, да разбирамъ Божиата воля, направо да възприемамъ Неговата мисль и да я предавамъ на свѣта, преди още да е дошълъ слугата да ми каже, какво Богъ иска отъ мене да направя. Само такъвъ човѣкъ може да се нарече разуменъ.

Сега, като ме слушате да говоря така, вие казвате: Голѣма привилегия е да дойде Христосъ на земята, да живѣе между насъ! Питамъ: нима досега Христосъ не е дохождалъ и не си е показвалъ ржцетъ на хората? Съвременното човѣчество се намира въ последната фаза на животъ, презъ която сж минали Христовитѣ ученици, когато Христосъ ги извелъ на планината и се е възнесълъ предъ тѣхъ. Казано е въ Писанието, че нѣкои отъ тогавашнитѣ вѣрващи се усъмнили. Хората и тогава се съмнявали, и днесъ още се съмняватъ — човѣшкото съмнение нѣма край. Вие можете да се усъмните даже при най-малката погрѣшка на вашия приятелъ. Запримѣръ, ако приятелътъ ви влѣзе въ вашия домъ и премѣсти паритѣ ви отъ едно мѣсто на друго, вие веднага ще се усъмните въ него и ще кажете: Той е премѣстилъ паритѣ ми съ нѣкакво намѣрение. Ако при-